

The King of Complexity: Introducing King David

Part 3/4

The King Who Was Too Good: Shaul's Rise and Fall

1. Shmuel Aleph 9:1-2

א וַיְהִי-אִישׁ מִבֶּן-יָמִין (מִבְּנֵי־מִיָּן), וְשֵׁמוֹ קִישׁ בֶּן-אַבְיֵאל בֶּן-צְרוּר בֶּן-בְּכוֹרֶת בֶּן-אַפְיָה--בֶּן־אִישׁ יָמִינִי: גִּבּוֹר, חַיִּל. **1** Now there was a man of Benjamin, whose name was Kish, the son of Abiel, the son of Zeror, the son of Becorath, the son of Aphiah, the son of a Benjamite, a mighty man of valour.

ב וְלוֹ-הָיָה בֶן וְשֵׁמוֹ שָׁאוּל, בָּחוּר וְטוֹב, וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, טוֹב מִמֶּנּוּ; מִשְׁכָּמוֹ וְמֵעֲלָה, גְּבֹהַּ מִכָּל־הָעָם. **2** And he had a son, whose name was Saul, young and goodly, and there was not among the children of Israel a goodlier person than he: from his shoulders and upward he was higher than any of the people.

2. Shmuel Aleph 14:47-48

מז וְשָׁאוּל לָכַד הַמְּלוּכָה, עַל־יִשְׂרָאֵל; וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל־אֲיָבָיו בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי־עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבַמְּלָכִי צוּבָה, וּבְפִלִּשְׁתִּים, וּבְכָל־אֲשֶׁר־יָפְנָה, יָרֵשֶׁעַ. **47** So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the children of Ammon, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines; and whithersoever he turned himself, he put them to the worse.

מח וַיַּעַשׂ חַיִּל, וַיִּדָּ אֶת־עַמְלֶק; וַיַּצֵּל אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִיַּד שָׁסְהוּ. {פ} **48** And he did valiantly, and smote the Amalekites, and delivered Israel out of the hands of them that spoiled them. {P}

3. Shmuel Aleph 28:3

ג וְשָׁמוּאֵל מֵת--וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְבְּרֵהוּ בְרַמָּה וּבְעִירוֹ; וְשָׁאוּל, הִסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעָנִים--מִהָאָרֶץ. **3** Now Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that divined by a ghost or a familiar spirit out of the land.

4. Shmuel Aleph 16:1

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׁמוּאֵל, עַד־מָתִי אֲתָה מֵתְאַבֵּל אֶל־שָׁאוּל, וְאֲנִי מֵאֲסֹתִיו, מִמְּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל; מִלֵּא קֶרֶןֶף שֶׁמֶן, וְלֵךְ אֶשְׁלַחֲךָ אֶל־יֶשִׁי בֵּית־הַלְּחֵמִי--כִּי־רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי, מֶלֶךְ. **1** And the LORD said unto Samuel: 'How long wilt thou mourn for Saul, seeing I have rejected him from being king over Israel? fill thy horn with oil, and go, I will send thee to Jesse the Beth-lehemite; for I have provided Me a king among his sons.'

5. Yoma 22b

בת קול ואמרה לו רחבעם וירבעם יחלקו את המלכות °בן שנה שאול במלכו °אמר רב הונא כבן שנה שלא מעם מעם הטא מתקיף לה רב נחמן בר יצחק ואימא כבן שנה שמלוכלך בטיט ובצואה *אחויאו ליה לרב נחמן סוּטא בחלמיה אמר נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש הדר חוא סוּטא בחלמיה אמר נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש מלך ישראל אמר רב יהודה אמר שמואל מפני מה לא נמשכה מלכות בית שאול מפני שלא היה בו שום דופי דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק אין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו שאם תזוח דעתו עליו אומרין לו חזור לאחוריך אמר רב יהודה אמר רב מפני מה נענש שאול מפני שמחל על

6. Shmuel Aleph 10

6 And the spirit of the LORD will come mightily upon thee, and thou shalt prophesy with them, and shalt be turned into another man.
ו וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה, וְהִתְנַבֵּיתָ עִמָּם; וְנִהְיִיתָ, לְאִישׁ אַחֵר.

9 And it was so, that when he had turned his back to go from Samuel, God gave him another heart; and all those signs came to pass that day. {S}
ט וְהָיָה, כִּהֲפַנְתּוּ שְׁכֻמוֹ לָלֶכֶת מֵעַם שְׁמוּאֵל, וַיִּהְיֶה-לוֹ אֱלֹהִים, לֵב אַחֵר; וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה, בַּיּוֹם הַהוּא. {ס}

Theme 1: Appearances Can Be Misleading!

7. Shmuel Aleph 9

5 When they were come to the land of Zuph, Saul said to his servant that was with him: 'Come and let us return; lest my father leave caring for the asses, and become anxious concerning us.'
ה הֵמָּה, בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוּף, וְשָׂאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר-עִמּוֹ, לָכֵה וְנָשׁוּבָה--פֹּה-יִחַדֵּל אָבִי מִן-הָאֲתוֹנוֹת, וְדָאָג לָנוּ.

6 And he said unto him: 'Behold now, there is in this city a man of God, and he is a man that is held in honour; all that he saith cometh surely to pass; now let us go thither; peradventure he can tell us concerning our journey whereon we go.'
ו וַיֹּאמֶר לוֹ, הִנֵּה-נָא אִישׁ-אֱלֹהִים בְּעִיר הַזֹּאת, וְהָאִישׁ נִכְבָּד, כָּל אֲשֶׁר-יִדְבֵר בּוֹא יָבֹא; עֵתָהּ, נֵלְכֵה שָׁם--אוּלַי יִגִּיד לָנוּ, אֶת-דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר-הֵלַכְנוּ עָלֶיהָ.

7 Then said Saul to his servant: 'But, behold, if we go, what shall we bring the man? for the bread is spent in our vessels, and there is not a present to bring to the man of God; what have we?'
ז וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְנַעֲרוֹ, וְהִנֵּה גִלְדָּ וּמָה-נִבְיָא לְאִישׁ--כִּי הִלָּחַם אֲזַל מִפְּלִינוּ, וְתִשׁוּרָה אֵין-לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים: מָה, אֶתְנוּ.

8 And the servant answered Saul again, and said: 'Behold, I have in my hand the fourth part of a shekel of silver, that will I give to the man of God, to tell us our way.'--
ח וַיֹּסֶף הַנַּעֲרָ, לַעֲנוֹת אֶת-שָׂאוּל, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה נִמְצָא בְּיָדִי רִבְעֵ שֶׁקֶל כֶּסֶף; וְנִתְתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים, וְהִגִּיד לָנוּ אֶת-דַּרְכֵּנוּ.

9 Beforetime in Israel, when a man went to inquire of God, thus he said: 'Come and let us go to the seer'; for he that is now called a prophet was beforetime called a seer.--
ט לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, כֹּה-אָמַר הָאִישׁ בְּלָקְחוֹ לְדָרוֹשׁ אֱלֹהִים, לָכוּ וְנֵלְכֵה, עַד-הָרֶאָה: כִּי לְנִבְיָא הַיּוֹם, יִקְרָא לְפָנִים הָרֶאָה.

10 Then said Saul to his servant: 'Well said; come, let us go.' So they went unto the city where the man of God was.
י וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דַּבַּרְךָ, לָכֵה יֵלְכֵה; וַיֵּלְכוּ, אֶל-הָעִיר, אֲשֶׁר-שָׁם, אִישׁ הָאֱלֹהִים.

יא הָמָּה, עֲלִים בְּמַעְלַה הָעִיר, וְהֵמָּה מְצָאוּ נְעוּרוֹת, יֵצְאוֹת לְשָׂאֵב מַיִם; וַיֹּאמְרוּ לָהֶן, הֲיֵשׁ בְּזֶה הָרְאָה. **11** As they went up the ascent to the city, they found young maidens going out to draw water, and said unto them: 'Is the seer here?'

יב וַתַּעֲנִינָה אוֹתָם וַתֹּאמְרָנָה יֵשׁ, הִנֵּה לְפָנֶיךָ; מְהֵרָה עֲתָה, כִּי הַיּוֹם בָּא לְעִיר--כִּי זָבַח הַיּוֹם לָעֵם, בְּבִמָּה. **12** And they answered them, and said: 'He is; behold, he is before thee; make haste now, for he is come to-day into the city; for the people have a sacrifice to-day in the high place.'

יג כַּבְּאֲכֶם הָעִיר כִּן תִּמְצְאוּן אוֹתוֹ בְּטָרֶם יַעֲלֶה הַבְּמִתָּה לֶאֱכֹל, כִּי לֹא-יֵאָכֵל הָעָם עַד-בָּאוּ--כִּי-הוּא יְבָרֵךְ הַזֹּבֵחַ, אַחֲרֵי-כֵן יֵאָכְלוּ הַקֹּרְאִים; וְעַתָּה עֲלוּ, כִּי-אוֹתוֹ כִּהְיוֹם תִּמְצְאוּן אוֹתוֹ. **13** As soon as ye are come into the city, ye shall straightway find him, before he go up to the high place to eat; for the people will not eat until he come, because he doth bless the sacrifice; and afterwards they eat that are bidden. Now therefore get you up; for at this time ye shall find him.'

8. Berachot 48b

מִקֵּץ
לחם קודם שיאכלנו ר' נתן אומר אינו צריך הרי הוא אומר כבאכם העיר כן תמצאו אותו בטרם יעלה הבמתה לאכול כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקוראים וכל כך למה לפי שהנשים דברניות הן ושמואל אמר כדי להסתכל ביפיו של שאול דכתיב 'משכמו ומעלה גבוה מכל העם ורבי יוחנן אמר לפי שאין מלכות נוגעת בחברתה אפי' כמלא

9. Shmuel Aleph 15:24-31

כד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל חֲטָאתִי, כִּי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ: כִּי יִרְאתִי אֶת-הָעָם, וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם. **24** And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.'

כה וְעַתָּה, שָׂא נָא אֶת-חַטָּאתִי; וְשׁוּב עִמִּי, וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה. **25** Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'

כו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל, לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ: כִּי מָאֲסָתָה, אֶת-דְּבַר יְהוָה, וַיִּמְאָסֶךָ יְהוָה, מִהָיִית מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. {ס} **26** And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.' {S}

כז וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל, לָלֶכֶת; וַיִּחַזַּק בְּכַנְףוֹ-מֵעִילוֹ, וַיִּקְרַע. {ס} **27** And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent. {S}

כח וַיֹּאמֶר אֶלָּיו, שְׂמוּאֵל, קִרַּע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלֶיךָ, הַיּוֹם; וַיִּנְתְּנָה, לְרֵעֶךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ. {ס} **28** And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou. {S}

כט וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל, לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחַם: כִּי לֹא אָדָם הוּא, לְהִנְחָם. **29** And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'

ל וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי--עֲתָה כַּבְּדֵנִי נָא נֶגֶד זְקֵנֵי-עַמִּי, וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל; וְשׁוּב עִמִּי, וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. **30** Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

לא וַיָּשׁוּב שְׂמוּאֵל, אַחֲרֵי שְׂאוּל; וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׂאוּל, לַיהוָה. {ס} **31** So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD. {S}

10. Ibid. 10-12

י וַיְהִי, דְּבַר-יְהוָה, אֶל-שְׂמוּאֵל, לֵאמֹר. **10** Then came the word of the LORD unto Samuel, saying: לאמר.

יא נחמתני, כי-המלכתי את-שאול
למלך--כי-שב מאחרי, ואת-דברי
לא הקים; ויחר, לשמואל, ויזעק
אל-יהוה, כל-הלילה.
11 'It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is
turned back from following Me, and hath not performed My
commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the
LORD all night.

יב וישכם שמואל לקראת שאול,
בבקר; ויגד לשמואל לאמר, בא-
שאול הפךמלה והנה מציב לו יד,
ויסב ויעבר, ויירד הגלגל.
12 And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it
was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold,
he is setting him up a monument, and is gone about, and passed
on, and gone down to Gilgal.'

11. Ibid. 17

יז ויאמר שמואל--הלא אס-קטן אתה
בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה; וימשחך
היה למלך, על-ישראל.
17 And Samuel said: 'Though thou be little in thine own
sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the
LORD anointed thee king over Israel;

Vs. David...

12. Shmuel Aleph 17:42-43

מב ויבט הפלשתי ויראה את-דוד,
ויבזהו: כי-הנה נער, ואדמני עם-יפה
מרצה.
42 And when the Philistine looked about, and saw David,
he disdained him; for he was but a youth, and ruddy, and
withal of a fair countenance.

מג ויאמר הפלשתי, אל-דוד, הךלב אנכי,
כי-אתה בא-אלי במקלות; ויקלל
הפלשתי את-דוד, באלהיו.
43 And the Philistine said unto David: 'Am I a dog, that
thou comest to me with staves?' And the Philistine cursed
David by his god.

13. Shmuel Aleph 16:6-7

ו ויהי בבואם, וירא את-אליאב,
ויאמר, אף נגד יהוה משיחו. {ס}
6 And it came to pass, when they were come, that he beheld
Eliab, and said: 'Surely the LORD'S anointed is before
Him.' {S}

ז ויאמר יהוה אל-שמואל, אל-תבט
אל-מרצתו ואל-גבה קומתו--כי
מאסתיהו: כי לא, אשר יראה האדם--
כי האדם יראה לעינים, ויהוה יראה
ללבו.
7 But the LORD said unto Samuel: 'Look not on his
countenance, or on the height of his stature; because I have
rejected him; for it is not as man seeth: for man looketh on
the outward appearance, but the LORD looketh on the
heart.'

14. Radak

ויאמר אך נגד ה' משיחו – פי' אמר בלבו או בפיו כי חשב כי זה הוא המלך שצוהו האל למשוח לפי
שהיה בכור בבני ישי ועוד כי ראהו יפה צורה וקומה כשאול וחשב כי הקב"ה בוחר באנשים יפה קומה
וצורה למלכות כדי שיהא מוראו על העם וכן אמר בשאול הראיתם אשר בחר בו ה' כי אין כמוהו בכל
העם וכן הוא כמו שחשב שמואל כי בעל קומה וצורה יפה בוחר בו האל למלוכה כדי שייראו ממנו העם
ובלבד שיהיה לבו טוב וישר ופי' נגד ה' משיחו כמו נכה ה' דרככם כלומר ה' יהיה עמו.

... ויש מפרשים כי כאשר אמר נגד ה' משיחו על שאול בקש עוד שלא תסור המלוכה ממנו כשראה
אליאב שלא היה יפה כמוהו בקש מה' שלא יחליף שאול באחר לפיכך ענה לו האל אל תבט אל מראהו כי
מאסתיהו ושואל הוא שהיה יפה מראה וגבה קומה.

15. Shmuel Bet 6:20-22

- 20** Then David returned to bless his household. {S} And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'
- כ** וישב דוד, לברך את-ביתו; {ס} ותצא מיכל בת-שאול, לקראת דוד, ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו, כהגלות נגלות אחד הרקים.
- 21** And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry.'
- כא** ויאמר דוד, אל-מיכל, לפני יהוה אשר בחר-בי מאביד ומכל-ביתו, לצות אתי נגיד על-עם יהוה על-ישראל; ושחקתי, לפני יהוה.
- 22** And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.'
- כב** ונקלתי עוד מואת, והייתי שפל בעיני; ועם-האמהות אשר אמרת, עמם אכבדה.

Theme 2: Power and Family Do Not Mix

16. Shmuel Aleph 14:36-45

- 36** And Saul said: 'Let us go down after the Philistines by night, and spoil them until the morning light, and let us not leave a man of them.' And they said: 'Do whatsoever seemeth good unto thee.' {S} Then said the priest: 'Let us draw near hither unto God.'
- לו** ויאמר שאול נרדה אחריו פלשתים לילה ונבזה בהם עד-אור הבקר, ולא-נשאר בהם איש, ויאמרו, כל-הטוב בעיניך עשה; {ס} ויאמר, הכהו, נקרבה הלם, אל-האלהים.
- 37** And Saul asked counsel of God: 'Shall I go down after the Philistines? wilt Thou deliver them into the hand of Israel?' But He answered him not that day.
- לז** וישאל שאול, באלהים, הארד אחרי פלשתים, התתנם ביד ישראל; ולא ענהו, ביום ההוא.
- 38** And Saul said: 'Draw nigh hither, all ye chiefs of the people; and know and see wherein this sin hath been this day.'
- לח** ויאמר שאול--גשו הלם, כל פנות העם; ודעו וראו--במה היתה החטאת הזאת, היום.
- 39** For, as the LORD liveth, who saveth Israel, though it be in Jonathan my son, he shall surely die.' But there was not a man among all the people that answered him.
- לט** כי חי-יהוה, המושיע את-ישראל--כי אם-ישנו ביונתן בני, כי מות מות; ואין ענהו, מכל-העם.
- 40** Then said he unto all Israel: 'Be ye on one side, and I and Jonathan my son will be on the other side.' And the people said unto Saul: 'Do what seemeth good unto thee.' {S}
- מ** ויאמר אל-כל-ישראל, אתם תהיו לעבר אחד, ואני ויונתן בני, נהיה לעבר אחד; ויאמרו העם אל-שאול, הטוב בעיניך עשה. {ס}
- 41** Therefore Saul said unto the LORD, the God of Israel: 'Declare the right.' And Jonathan and Saul were taken by lot; but the people escaped.
- מא** ויאמר שאול, אל-יהוה אלהי ישראל--הבה תמים; וילכד יונתן ושאול, והעם נצאו.
- 42** And Saul said: 'Cast lots between me and Jonathan my son.' And Jonathan was taken.
- מב** ויאמר שאול--הפילו, ביני ובין יונתן בני; וילכד, יונתן.
- 43** Then Saul said to Jonathan: 'Tell me what thou hast done.' And Jonathan told him, and said: 'I did
- מג** ויאמר שאול אל-יונתן, הגידה לי מה עשית; ונגד-לו יונתן, ויאמר טעם טעמת

בְּקֶצֶה הַמִּטָּה אֲשֶׁר-בְּיַדִּי מְעֻט דְּבַשׁ--הֲנַנִּי
certainly taste a little honey with the end of the rod
אָמַרְתִּי. {ס} that was in my hand; here am I: I will die.' {S}

44 And Saul said: 'God do so and more also; thou shalt surely die, Jonathan.'

45 And the people said unto Saul: 'Shall Jonathan die, who hath wrought this great salvation in Israel? Far from it; as the LORD liveth, there shall not one hair of his head fall to the ground; for he hath wrought with God this day.' So the people rescued Jonathan, that he died not. {S}

17. Shmuel Aleph 20:

30 Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?

31 For as long as the son of Jesse liveth upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.' {S}

32 And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'

33 And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death. {S}

34 So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month; for he was grieved for David, and because his father had put him to shame. {S}

18. Shmuel Aleph 18:20-21

20 And Michal Saul's daughter loved David; and they told Saul, and the thing pleased him.

21 And Saul said: 'I will give him her, that she may be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him.' Wherefore Saul said to David: 'Thou shalt this day be my son-in-law through the one of the twain.'

Theme 3: The king's will or the King's Will?

19. Shmuel Aleph 23:19-21

19 Then came up the Ziphites to Saul to Gibeah, saying: 'Doth not David hide himself with us in the strongholds in the wood, in the hill of Hachilah, which is on the south of Jeshimon?'

כ ועתה לְכֹל-אוֹת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ, לְרַדְתִּי--
רַד ; וְלֵנוּ הַסְּגִירוֹ, בְּיַד הַמֶּלֶךְ.
20 Now therefore, O king, come down, according to all the
desire of thy soul to come down; and our part shall be to
deliver him up into the king's hand.'

כא ויאמר שאול, **ברוכים אתם ליהוה**;
כי חמלתם עלי.
21 And Saul said: 'Blessed be ye of the LORD; for ye have
had compassion on me.'

20. Shmuel Aleph 15:10-14, 19-25

י ויהי, דבר-יהוה, אל-שמואל,
לאמר.
10 Then came the word of the LORD unto Samuel, saying:

יא נחמתני, כי-המלכתי את-שאוול
לְמֶלֶךְ--כִּי-שָׁב מֵאַחֲרַי, וְאֶת-דְּבָרַי
לא הקים; ויחר, לשמואל, ויזעק
אל-יהוה, כֹּל-הַלַּיְלָה.
11 'It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is
turned back from following Me, and hath not performed My
commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the
LORD all night.

יב וישכם שמואל לקראת שאול,
בבקר; ויגד לשמואל לאמר, בא-
שאוול הפךמלה והנה מציב לו זד,
ויסב ויעבר, וירד הגלגל.
12 And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it
was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold,
he is setting him up a monument, and is gone about, and passed
on, and gone down to Gilgal.'

יג ויבא שמואל, אל-שאוול; ויאמר
לו שאול, ברוך אתה ליהוה--
הקימתני, את-דבר יהוה.
13 And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed
be thou of the LORD; I have performed the commandment of
the LORD.'

יד ויאמר שמואל, ומה קול-הצאן
הזה באזני, וקול הבקר, אשר אנכי
שמע.
14 And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the
sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

יט ולמה לא-שמעת, בקול יהוה;
ותעט, אל-השקל, ותעש הרע, בעיני
יהוה. {ס}
19 Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the
LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was
evil in the sight of the LORD?' {S}

כ ויאמר שאול אל-שמואל, אשר
שמעתי בקול יהוה, ואלה, בדרך אשר-
שלחני יהוה; ואביא, את-אגג מלך
עמלק, ואת-עמלק, החרמתני.
20 And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the
voice of the LORD, and have gone the way which the LORD
sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and
have utterly destroyed the Amalekites.'

כא ויקח העם מהשקל צאן ובקר,
ראשית החרם, לזבח ליהוה אלהיך,
בגלגל. {ס}
21 But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief
of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in
Gilgal.' {S}

כב ויאמר שמואל, החפץ ליהוה
בעלות וזבחים, כשמע, בקול יהוה;
הנה שמע מזבח טוב, להקשיב מחלב
אילים.
22 And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in
burnt-offerings and sacrifices, as in hearkening to the voice
of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to
hearken than the fat of rams.'

כג כי חטאת-קסם מרי, ואון ותרפים
הפצר; ועו, מאסות את-דבר יהוה,
וימאסד, ממלך. {ס}
23 For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness
is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the
word of the LORD, He hath also rejected thee from being
king.' {S}

כד ויאמר שאול אל-שמואל חטאתי,
כי-עברתי את-פי-יהוה ואת-דבריך;
כי גראתי את-העם, ונשמע בקולם.
24 And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have
transgressed the commandment of the LORD, and thy
words; because I feared the people, and hearkened to their
voice.'

כה וְעַתָּה, שָׂא נָא אֶת-חַטָּאתִי; וְשׁוּב עִמִּי, וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה. **25** Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'

21. Shmuel Aleph 24:17-22

יז וַיֹּאמֶר, אֶל-דָּוִד, צַדִּיק אַתָּה, מִמֶּנִּי: כִּי אַתָּה גָּמַלְתָּנִי הַטּוֹבָה, וְאֲנִי גָּמַלְתִּידָהּ הָרָעָה. **17** And he said to David: 'Thou art more righteous than I; for thou hast rendered unto me good, whereas I have rendered unto thee evil.

יח וְאַתָּה הַגִּדְתָּ הַיּוֹם, אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה--אֶת אֲשֶׁר סָגַרְנִי הַיְּהוָה בְּיָדְךָ, וְלֹא הִרְגָתָנִי. **18** And thou hast declared this day how that thou hast dealt well with me; forasmuch as when the LORD had delivered me up into thy hand, thou didst not kill me.

יט וְכִי-יִמְצָא אִישׁ אֶת-אֹיְבוֹ, וְשָׁלַח בְּדָרְךָ טוֹבָה; וַיְהוָה, יְשַׁלְּמֶךָ טוֹבָה, תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִּי. **19** For if a man find his enemy, will he let him go well away? wherefore the LORD reward thee good for that which thou hast done unto me this day.

כ וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי, כִּי מֶלֶךְ תִּמְלֹךְ; וְקָמָה, בְּיָדְךָ, מַמְלַכְתָּ, יִשְׂרָאֵל. **20** And now, behold, I know that thou shalt surely be king, and that the kingdom of Israel shall be established in thy hand.

כא וְעַתָּה, הִשָּׁבְעָה לִּי בַיהוָה, אִם-תִּכְרִית אֶת-זַרְעִי, אַחֲרָי; וְאִם-תִּשְׁמִיד אֶת-שְׁמִי, מִבַּיִת אָבִי. **21** Swear now therefore unto me by the LORD, that thou wilt not cut off my seed after me, and that thou wilt not destroy my name out of my father's house.'

כב וַיִּשָּׁבַע דָּוִד, לְשָׂאוּל; וַיֵּלֶךְ שָׂאוּל, אֶל-בֵּיתוֹ, וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו, עָלוּ עַל-הַמְּצוּדָה. {ס} **22** And David swore unto Saul. And Saul went home; but David and his men got them up unto the stronghold. {S}

22. Shmuel Aleph 28:5-7

ה וַיִּרְא שָׂאוּל, אֶת-מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים; וַיִּרָא, וַיִּחַרְד לְבֹו מְאֹד. **5** And when Saul saw the host of the Philistines, he was afraid, and his heart trembled greatly.

ו וַיִּשְׁאַל שָׂאוּל בַּיהוָה, וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה--גַּם בְּחִלְמוֹת גַּם בָּאוּרִים, גַּם בְּנְבִיאִים. **6** And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.

ז וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְעַבְדָּיו, בְּקִשׁוּ-לִי אִשָּׁת בְּעֵלְת-אוֹב, וְאִלְכָה אֵלֶיהָ, וְאִדְרָשָׁה--בָּהּ; וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו, הִנֵּה אִשָּׁת בְּעֵלְת-אוֹב בְּעֵין דּוֹר. **7** Then said Saul unto his servants: 'Seek me a woman that divineth by a ghost, that I may go to her, and inquire of her.' And his servants said to him: 'Behold, there is a woman that divineth by a ghost at En-dor.'

Vs. David...

23. Shmuel Bet 12:7-13

יג וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-נָתָן, חַטָּאתִי **13** And David said unto Nathan: 'I have sinned against the LORD.' {S} And Nathan said unto David: 'The LORD also hath put away thy sin; thou shalt not die.

24. Tehillim 19:10-15

י יִרְאֵת יְהוָה, טְהוֹרָה--עוֹמְדַת לְעַד; מִשְׁפָּטֵי-יְהוָה אֱמֶת; צְדָקוֹ יַחְדָּו. **10** The fear of the LORD is clean, enduring for ever; the ordinances of the LORD are true, they are righteous altogether;

- יא** הַנְּחֻמְדִּים--מִזָּהָב, וּמִפָּז רָב; וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ, וְנֹפֶת צוֹפִים. **11** More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold; sweeter also than honey and the honeycomb.
- יב** גַּם-עֲבָדְךָ, נִזְהָר בָּהֶם; בְּשֹׁמְרָם, יִקָּב רָב. **12** Moreover by them is Thy servant warned; in keeping of them there is great reward.
- יג** שְׂגִיאוֹת מִי-יָבִין; מִנְּסֻתֹת נִקְנִי. **13** Who can discern his errors? Clear Thou me from hidden faults.
- יד** גַּם מַזְדִּים, חֹשֶׁף עֲבָדְךָ-- אֵל-יִמְשְׁלוּ-בִי אֲזֵ אֵיתָם; וְנִקְיִתִי, מִפֶּשַׁע רָב. **14** Keep back Thy servant also from presumptuous sins, that they may not have dominion over me; {N} then shall I be faultless, and I shall be clear from great transgression.
- טו** יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ: יְהוָה, צוּרִי וְגֹאֲלִי. **15** Let the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable before Thee, {N} O LORD, my Rock, and my Redeemer. {P}

Theme 4: Things Come Full Circle

A. The Visit to Shmuel; The Visit to the *Ba'alat Ov*

- כ** וַיִּמְהַר שָׂאוּל, וַיִּפֹּל מְלֵא-קוֹמָתוֹ וַיִּרָא מֵאֵד, וַיִּרְצָה, וְלֹא-הָיָה בּוֹ--כֹחַ, לֹא-אָכַל לֶחֶם, כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה. **20** Then Saul fell straightway his full length upon the earth, and was sore afraid, because of the words of Samuel; and there was no strength in him; for he had eaten no bread all the day, nor all the night.

B. Shaul's First Prophecy; Shaul's Second Prophecy

- י** וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה, וְהִנֵּה חֲבֵל-נְבִיאִים לִקְרָאתוֹ; וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים, וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם. **10** And when they came thither to the hill, behold, a band of prophets met him; and the spirit of God came mightily upon him, and he prophesied among them.
- יא** וַיְהִי, כָּל-יּוֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל שֶׁלְשָׁם, וַיִּרְאוּ, וְהִנֵּה עִם-נְבִיאִים נְבִיא: {ס} וַיֹּאמְרוּ הֵעָם אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, מַה-הִזָּה הִזָּה לְבֶן-קִישׁ--הַגֵּם שָׂאוּל, בְּנֵי אִיִּם. **11** And it came to pass, when all that knew him beforetime saw that, behold, he prophesied with the prophets, {S} then the people said one to another: 'What is this that is come unto the son of Kish? Is Saul also among the prophets?'
- יב** וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר, וּמִי אָבִיהֶם; עַל-כֵּן הִיָּתָה לְמִשְׁלַח הַגֵּם שָׂאוּל בְּנֵי אִיִּם. **12** And one of the same place answered and said: 'And who is their father?' Therefore it became a proverb: 'Is Saul also among the prophets?'

כג וַיֵּלֶךְ שָׁם, אֶל-נוֹיֹת בְּרָמָה; וַתְּהִי עָלָיו גַּם-הוּא רוּחַ אֱלֹהִים, וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּתְנַבֵּא, עַד-בָּאוֹ, בְּנוֹיֹת (בְּנוֹיֹת) בְּרָמָה. **23** And he went thither to Naioth in Ramah; and the spirit of God came upon him also, and he went on, and prophesied, until he came to Naioth in Ramah.

כד וַיִּפְשֹׁט גַּם-הוּא בְּגָדָיו, וַיִּתְנַבֵּא גַם-הוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל, וַיִּפֹּל עָרֹם, כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה; עַל-כֵּן, יֹאמְרוּ--הַגֵּם שָׂאוּל, בְּנֵי אִיִּם. {פ} **24** And he also stripped off his clothes, and he also prophesied before Samuel, and lay down naked all that day and all that night. Wherefore they say: 'Is Saul also among the prophets?' {P}

C. Shaul's Two Interactions With His Attendants

ד וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְנִשְׂא כְלָיו שְׁלֶף חַרְבֶּךָ וְדָקְרְנִי בָהּ, פֶּן-יָבֹאוּ הָעִרְלִים הָאֵלֶּה וְדָקְרְנִי וְהִתְעַלְלוּ-בִּי, וְלֹא אָבָה נִשְׂא כְלָיו, כִּי יָרָא מְאֹד; וַיִּקַּח שָׂאוּל אֶת-הַחֶרֶב, וַיִּפֹּל עָלֶיהָ. 4 Then said Saul to his armour-bearer: 'Draw thy sword, and thrust me through therewith; lest these uncircumcised come and thrust me through, and make a mock of me.' But his armour-bearer would not; for he was sore afraid. Therefore Saul took his sword, and fell upon it.

ה וַיֵּרָא נִשְׂא-כְלָיו, כִּי מֵת שָׂאוּל; וַיִּפֹּל גַם-הוּא עַל-חַרְבּוֹ, וַיָּמָת עִמּוֹ. 5 And when his armour-bearer saw that Saul was dead, he likewise fell upon his sword, and died with him.

Vayikra Rabbah 26:7

א"ל ואין מיערק? אמר אין ערקת את משתויב, ואם את מקבל עליך מדת הדין מחר אתה ובניך עמי. מאי עמי? אמר רבי יוחנן עמי במהיצתי. כיון ששמע את דברי שמואל נתיירא שנאמר וימהר שאול ויפול מלא קומתו ארצה ויירא מאד מדברי שמואל, אמר לו אבנר ועמשא מה אמר לך שמואל? אמר להם אמר לי למחר את נחית לקרבא ונצח ולא עוד אלא בניך מתמנין רברבין נטל שלשה בניו ויצא למלחמה אמר ריש לקיש באותה שעה קרא הקב"ה למלאכי השרת ואמר להם באו וראו בריה שבראתי בעולמי! בנוהג שבעולם אדם הולך לבית המשתה אינו מוליך בניו עמו מפני מראית העין וזה יוצא למלחמה ויודע שנהרג ונוטל בניו עמו ושמה על מדת הדין שפוגעת בו.